

Jan Petersen (S):

Det må være muligt for Folketingets medlemmer og for offentligheden at få at vide, om der er overensstemmelse imellem statsministerens svar på spørgsmål i tv, hvor han har sagt, at man ingen forslag har om omlægninger af dagpenge-systemet, og så nu, hvor statsministeren og finansministeren begge insisterer på, at man ikke var af den opfattelse, at det var et brud på et valglofte. Ikke desto mindre er der med statsministerens godkendelse, hvilket vi har fået bekræftet af finanslovsforslaget – det ville også være unormalt, hvis det ikke var tilfældet – kommet forslag, godt nok forhandlede regeringen dem ned, men aftaledækkede alligevel også forslag om forringelser af dagpengesystemet, hvorefter statsministeren kommer og siger, at det ikke er et brud på et valglofte, og ikke vil snakke mere om sagen.

Jeg kan sådan set godt forstå, at statsministeren ikke vil snakke mere om den, men det bliver vi nødt til, og befolkningen er nødt til at vide, hvad det er, statsministerens løfter indeholder.

Formanden:

Hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Har statsministeren tænkt over, at når der bliver ved med at komme spørgsmål, så er det måske, fordi statsministeren ikke svarer særlig klart.

Når statsministeren eksempelvis siger, at det forud for næste valg vil blive inddraget i valgkampen, hvis der skal ske større ændringer, når statsministeren selv siger, at det løfte om, at der ikke kom ændringer, faktisk kunne medføre, at man kommer med et forslag til finansloven, der koster folk på dagpenge 800 mio. kr., så vil det sige, at 800 mio. kr. efter statsministerens opfattelse vil være inden for rammerne, selv om man har sagt, at der ingen ændringer kommer.

Nu siger statsministeren så, at der vil komme debat om det, hvis der kommer større ændringer. Er det så 2 mia. kr. eller 4 mia. eller 3 mia., hvis det er sådan, at der kommer mindre ændringer, man ikke behøver at bebude på forhånd? Statsministeren må da kunne forstå, at ikke kun vi, men befolkningen, som vi hele tiden møder usikkerhed hos, har et behov for at få et svar, der er til at forstå.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Man skal jo passe meget på med at kaste med sten, når man selv bor i et glashus. Regeringen

foretrækker at spille med åbne kort, også når det gælder mulige reformer af velfærdssystemerne.

Det er derfor, vi naturligvis trækker et forslag tilbage, hvis det opfattes bredt, som om vi dér har brudt et løfte, for vi har det sådan, at hvis vi afgiver et løfte før valget, så står vi ved det, og så gennemfører vi det, vi har lovet, efter valget, i modsætning til Socialdemokratiet, som jo lusker med tingene, Socialdemokratiet, som før valget i 1998 udstedte en efterlønsgaranti for så bagefter at gennemføre store ændringer af efterlønsordningen.

Den slags er med til at skabe en mistillid mellem vælgerne og politikerne, og det er det, vi skal have udryddet. Det kan man kun, hvis der hersker tillid til det, politikerne siger. Og derfor er det naturligvis sådan, at når vi lægger vægt på det, så tøver vi ikke med at trække et forslag tilbage, såfremt det bredt bliver opfattet, som om det strider imod afgivne løfter. Derfor har vi gjort, som vi gjorde.

Kl. 13.50

Jan Petersen (S):

Så kom den for anden gang. Statsministeren fejrer sagen væk. Fordi han ikke ønsker at diskutere sagen, drejer han væk, og så skal vi diskutere efterlønen igen. Der er sådan set kun én ting at sige til det: Vi har lært af det, men statsministeren har ikke.

For statsministeren fremturer med det finanslovsforslag her om besparelser på 800 mio. kr. med et brud på et klokkeklart løfte, statsministeren selv har fremlagt i tv før valget. Statsministeren ønsker ikke at diskutere det. Og så fremstår det nu helligt, som om statsministeren og hans parti og hans regering er bedre end andre, fordi man så trækker sit forslag. Ja, det er godt for dem i skurene, det ville gå ud over.

Men jeg kunne godt tænke mig, om statsministeren ville kommentere følgende: Efter straffetretten – jeg ved godt, det ikke er en straffesag, vi er i gang med, i hvert fald ikke i den forstand – er forsøg lige så strafbart som fuldbyrdet gerning. Statsministeren var langt inde i en politisk kriminalitet her i forbindelse med et løfte, han selv havde afgivet, og straffen er faktisk lige så hård. Statsministeren burde have lært af det.

Men jeg vender tilbage til hovedspørgsmålet, for jeg synes, at statsministeren skal svare på det nu, ellers er jeg sikker på, at statsministeren vil blive stillet det mange andre steder end blot i Folketingssalen. Statsministeren har fremlagt